

Arnošt Vašíček NEJVĚTŠÍ ZÁHADY ŘECKA

MYSTERY
FILM

Od bájných monster po kontakty s UFO

Největší záhady Řecka

Vyšlo také v tištěné verzi

MYSTERY
FILM

Arnošt Vašíček

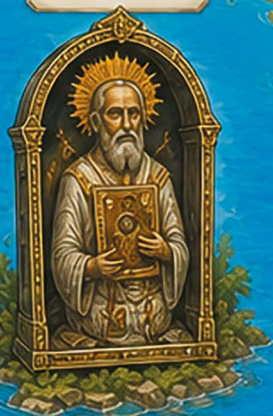
Největší záhady Řecka – e-kniha

Copyright © Mystery Film, 2026

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Korfu

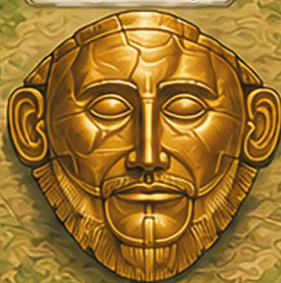
Athény

Kefalonia

Mykény

Pylos

Kréta

Athos

Lemnos

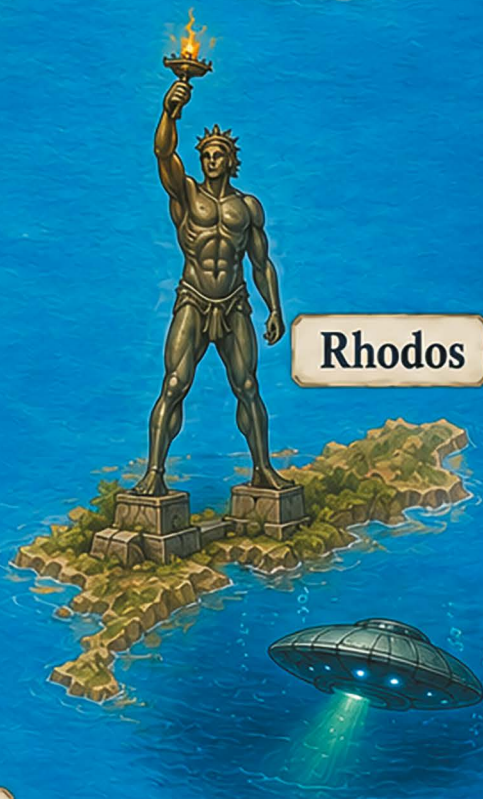
Samothraké

Nekromantium

Rhodos

Santorini

Arnošt Vašíček
NEJVĚTŠÍ
ZÁHADY
ŘECKA

Arnošt Vašíček
NEJVĚTŠÍ
ZÁHADY
ŘECKA

Od bájných monster po kontakty s UFO

MYSTERY
FILM

Arnošt Vašíček: NEJVĚTŠÍ ZÁHADY ŘECKA

1. vydání

Copyright © Arnošt Vašíček

Veškerá práva vyhrazena (All rights reserved)

Tato kniha ani jakákoliv její část nesmí být publikována, kopírována, elektronicky ani jiným způsobem šířena bez výslovného povolení.

Vydal: Arnošt Vašíček – Mystery Film, Mánesova 20, Ostrava 2

Fotografie © Dana Dubová (2 × str. 15), Diana Hradzká str. 209, Jan Karhánek str. 81, 88, 89, 114 a 158, František Matoušek str. 139, Profimedia/Michaela Jílková str. 8, Profimedia/Victor Habick Visions str. 10, 16, 202, 204, 220 a 226, Profimedia/Sciencephoto str. 12, Profimedia/Hans Blossey str. 53, Profimedia/Daniel Ferreira Leites Ciccarino str. 80, Profimedia/Robert Harding str. 118, Profimedia/Graham Mulrooney str. 155, Profimedia/Addictive Stock str. 176, Profimedia/Mykhailo Pavlov str. 192 a 193, Profimedia/KTSDESIGN str. 205, Profimedia/pixel66 str. 206, Profimedia/Rusell Kightley str. 213, Profimedia/Mark Garlic str. 222, Profimedia/Christian Darkin str. 228, Profimedia/Phil Bird str. 232, Profimedia/max5128 str. 237 a 239, Arnošt Vašíček a archiv Mystery Filmu.

Obálka, grafická úprava a sazba Daniele Janošcová

Vytiskl Tisk Centrum, 664 48 Moravany u Brna

Mystery Film

Ostrava 2026

ISBN v tištěné verzi 978- 80-87730-96-6

ISBN e-knihy 978-80-87730-48-5 (1. zveřejnění, 2026) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-87730-75-1 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-87730-30-0 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

OBSAH

9 FASCINUJÍCÍ MINULOST

<p>11 PODEZŘELÉ BÁJE
První únos do UFO?
První obranný robot</p> <p>21 MONSTRA A PŘÍŠERY
Mořští démoni
Souboj s Kyklopem
Létající bestie</p> <p>41 OSTROV HADÍ BOHYNĚ
Obludné monstrum
Dům dvojité sekery
Vynálezce s duší mága
Disk z Faistu
Osudný výbuch
Pohřbená metropole</p> <p>81 ŘÍŠE VE ZNAMENÍ LVA</p> | <p>Řecká pyramida
Atreova pokladnice
Otazníky nad hroby
Tajemství zlaté masky</p> <p>99 PŘÍSNĚ TAJNÉ VYNÁLEZY
Řecký oheň
Paprsek smrti
Zázračné lodě Fajáků
Počítač z Antikythery
Rhodský kolos
První železnice světa
Triky se zvukem
Divadla senzací
Parthenon plný překvapení</p> <p>123 POKLADY NA DOSAH RUKY
Zlato nacistického zloducha</p> |
|---|--|

S PUNCEM NADPŘÍROZENA

<p>133 NA PRAHU PODSVĚTÍ
Krev oživuje stíny
Setkání s mrtvými
První trikaři světa
Komora zjevení
Bludy nebo realita?</p> | <p>149 ZAPOVĚZENÁ MYSTERIA
Svatyně Velkých bohů
Námořnické pověry</p> <p>155 TAJEMSTVÍ VĚŠTÍREN
Rituální den
Pojištěná proroctví</p> |
|--|--|

Jasnozřivé holubice

163 V ZAJETÍ MAGIE

Za zlatým rounem
Něco na tom je
Vražedné kletby
Zaručená ochrana
Ach, ty ženy
I Platon se bál

177 ZÁZRAKY A PŘÍZRAKY

Příliš živé mumie
Svatí hadi z Kefalonie
Stromy bez kořenů
Dopisy pro archanděla
Orlí hnízda mnichů
Děsivé stíny
Strašidelné domy
Ostrov duchů

203 KONTAKTY S JINÝMI SVĚTY

205 MIMOZEMSKÁ INVAZE

Děsivý soupis
Honičky s fantomy
Bytosti z planety Titani

219 VETŘELCI Z HLUBIN

Odtajněné případy
Létající fantom?

229 ŘECKÝ ROOSWELL

Zametání stop
Nové nálety

235 ATHÉNSKÁ AREA 51

Tekutá tma
Stínové bytosti

Pod každým kamenem v Řecku spí nějaké tajemství.

Nikos Kazantzakis

FASCINUJÍCÍ MINULOST

PODEZŘELÉ BÁJE

Bitvu mezi římským vojskem pod vedením konzula Luculla a oddíly pontského krále Mithridata IV. nerozhodlo válečné umění, ale jediný šokující okamžik. Těsně předtím, než vypuklo krveprolití, nebe nad bojištěm se náhle rozestoupilo. Z mraků se vynořilo obrovské těleso. Jeho povrch připomínal roztavené stříbro. Rychle se snášelo dolů a s ohlušujícím úderem dopadlo na zem, přesně do volného prostoru mezi znesvářenými stranami. Obě armády byly tak šokované, že se okamžitě stáhly z bojiště a již se na něj nevrátily.

Obvykle se soudí, že mnoho lidských životů, který by si nadcházející válečný střet zcela jistě vyžádal, tehdy zachránil pád velkého meteoritu. Tato teorie má ale hned několik háček.

Čerstvě spadlé meteority mívají kvůli ohoření v atmosféře černou natavenou kůru. Dojem stříbrného lesku by snad mohl vyvolat ionizovaný plynový obal či plazma, která se vytvořila během průletu. Ostatní nesrovnalosti ale již vysvětlit nelze.

Řecký historik Plutarchos, který tuto událost z roku 73. př. n. l. zaznamenal, přirovnal tvar tělesa k *pithosu*. To byla až dva metry vysoká, objemná hliněná nádoba na víno nebo olej se sudovitým tělem, širokým hrdlem a plochým dnem. To, co se zřítilo na zem, nevypadalo tedy jako neforemný balvan z hlubin vesmíru, ale mělo pravidelné obrysy.

O podobných objektech se zmiňuje i Bible. Prorok Zachariáš ve vidění spatřil letící *efu*, což byla nádoba sloužící k odměřování obilí. V tomto případě ji kupodivu uzavíralo těžké olovené víko.

Japonské císařské záznamy informují, že 27. října roku 1180 nad provincií Kii za horou Fukuhara letěl nějaký jasně zářící objekt, který vypadal jako obrovský hrnec. Objekt brzy změnil kurs a ztratil se z dohledu na jižním horizontu.

Plutarchos se vůbec nezmiňuje o výbuchu ani o kráteru, ale obojí by pád tak rozměrného meteoritu doprovázelo a svědomitý historik by tyhle detaily jistě neopomněl.

K bitvě mělo dojít nedaleko města Otryae na území dnešního Turecka, které tehdy patřilo Řekům. Místo je tedy dobře známo. Proč tam po meteoritu a kráteru nezůstala žádná stopa? Navíc kámen z nebes by jistě

Antičtí autoři popisovali přelety hořících štítů. Pozorovali tedy oslnivě zářící objekty, které se svým tvarem podobaly dnešním létajícím talířům.

byl považován za znamení bohů a obklopovala by ho aureola svatosti. Čekali bychom, že u něj bude vybudována nějaká svatyně nebo alespoň památník této neobyčejné události.

Proč se vůbec nic nedochovalo?

Protože nešlo o meteorit, ale o zřícené mimozemské plavidlo, jehož trosky byly nebešťany odklizeny?

A napadá mě ještě jedna šílená domněnka. Byl dopad do volného prostoru mezi obě armády náhodný, nebo cílený?

Pokud bychom připustili druhou možnost, pak nešlo o havárii, ale dokonale přesný zásah velkého projektilu. Varovný výstřel, který měl zabránit krvavému střetu.

Zní to nesmyslně?

Nespěchal bych s odsudkem. Až podezřele mnoho záznamů naznačuje, že posádky neznámých létajících objektů velmi zajímá, co se na naší planetě děje. Světla na obloze se objevovala nad bojišti obou světových válek a později nad přísně střeženými vojenskými areály, kde se prováděly zkoušky zbraní hromadného ničení. Svědci je pozorovali u startu amerických i ruských kosmických letů, při haváriích jaderných elektráren i za ničivého zemětřesení.

„Mimozemšťané už několikrát přistáli u základen amerických jaderných raket a deaktivovali je.“ S tímto překvapivým přiznáním vystoupil americký expert na UFO Robert Hastings. Na tiskové konferenci uspořádané v září 2010 ve Washingtonu se přitom odvolával na četná svědectví členů personálu, kteří jaderná síla obsluhovali.

„Přes sto bývalých příslušníků letectva USA, kteří dostali důvěru řídit nebo střežit zbraně hromadného ničení, podalo svědectví o pokračujícím pozorování a příležitostném zásahu do našich jaderných zbraní,“ prohlásil Hastings. On a dalších šest bývalých důstojníků tvrdí, že tajné služby USA a Británie tyto skutečnosti záměrně tají.

„Měl jsem službu, když se přímo nad místem objevil objekt. Deset raket Minuteman se deaktivovalo. To samé se stalo o týden později na jiné základně,“ popsal kapitán Robert Salas zážitek z 16. března 1967 na raketové základně Malstrom v Montaně.

Kapitán Bruce Festenmacher spatřil létající objekt tvaru velkého doutníku nad jadernou základnou ve Wyomingu v roce 1976. Jiný incident se odehrál 27. prosince 1980 na letecké základně Bentwaters v Británii, odkud operovala americká taktická letka. Řada vojáků vypověděla, že viděla neznámý kovový objekt.

Hastingsovo vystoupení jen potvrzuje starou známou pravdu. UFO vždy drží palec na tepu doby. Po celá tisíciletí se objevují především nad

nejrozvinutějšími civilizacemi dané epochy. Pozorovali je dávní obyvatelé Sumeru, Babylonu, Indie, Mexika i Peru, ve svých letopisech je zaznamenali staří Egypťané, Číňané, Římané a samozřejmě i Řekové. A skoro vždy se mimozemská plavidla pletla armádám do řemesla. Nelze vyloučit, že ti, kteří je ovládali, byli hlavními aktéry fascinujících událostí, které dnes považujeme za pouhé báje.

PRVNÍ ÚNOS DO UFO?

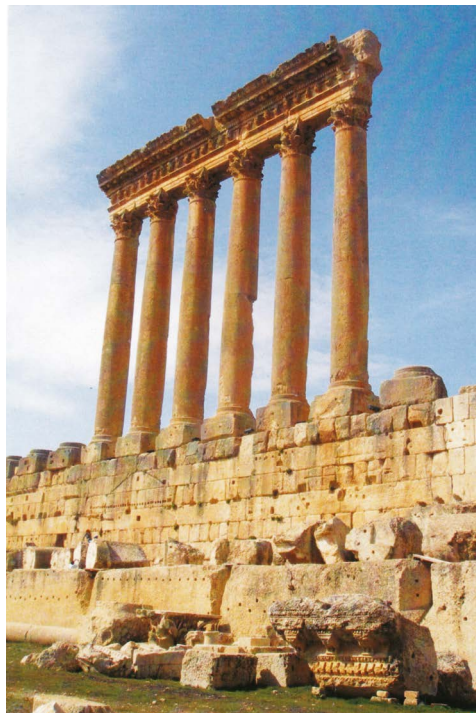
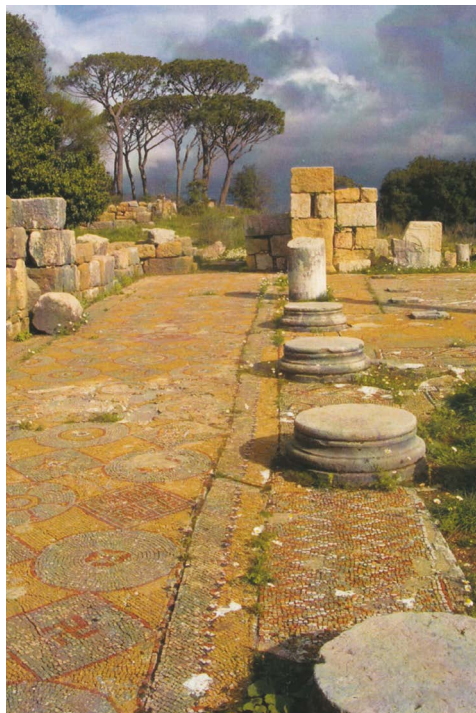
U zrodu minojské civilizace, která svými technickými schopnostmi a úžasnými vynálezy předběhla okolní svět o tisíce let, stál únos dcery sidonského krále, princezny Europy.

„Byla krásná jako bohyně a jako bohyně si taky žila v paláci svého otce a v kruhu svých bratrů, dokud ji nepřipravil o klid podivný sen. Zdálo se jí, že o ni zápasí dvě ženy; jedna představovala její vlast Asii a druhá zemi za mořem, která ještě neměla jméno. Asie v tomto zápase podlehla a musela ji vydat vítězné soupeřce. Zakrátko význam snu pochopila.

Když se jednou procházela se svými družkami po kvetoucí louce, objevil se před ní zlatý býk s lesklými rohy, pokorně před ní poklekl a pohledem ji vyzval, aby si na něho sedla. Jakmile tak učinila, vyskočil a pádil k moři, vrhl se do vln a rychlostí delfína si to namířil na západ. Užaslá Europa nevěřila vlastním očím. Před býkem se vynořil mořský vůz s bohem Poseidonem a rozrážel mu cestu vlnami. Kolem pak pluly mořské bohyně Nereovny a ostatní mořská božstva. V dáli se objevila země – byl to ostrov Kréta. Teprve zde se Europa dozvěděla, že jejím únoscem byl sám nejvyšší bůh Zeus, který se do ní zamiloval a změnil se v býka, aby se k ní dostal, aniž by to zpozorovala jeho žárlivá manželka Héra. Na Krétě mu Europa porodila tři syny. Prvorozený Minos se později stal knososským králem.“

Takto líčí příběh ženy, po níž se jmenuje náš kontinent, Vojtěch Zamarovský.

Lilian Tsappa z Kyperské technologické univerzity to vidí jinak. V romantickém příběhu zamilovaného božstva rozpoznává zřetelné známky zásahu mimozemské entity. Ve své práci „Anomální vzdušné jevy, únosy a záhadné technologie ve starověkém Řecku“ se snaží dokázat, že popisy výjimečných vzdušných či vodních plavidel a jiných pokročilých technologií ve starověkých řeckých mýtech nejsou pouze produktem fantazie, ale pravděpodobně i ozvěnou skutečných událostí, s nimiž si jejich pozorovatelé nevěděli rady. „Je možné, že to mimořádné létající zvíře, které

Europa žila v Sidonu na území dnešního Libanonu.

přepravilo Europu na vzdálenost téměř 100 km, bylo jednoduše létajícím strojem?“

Tři okolnosti jsou přinejmenším podezřelé. Domnělý býk se kovově leskne. Při přesunu na Krétu ho doprovází celá flotila dalších větších i menších objektů. Zvíře Europu přiměje k nasednutí pouhým pohledem.

Připomnělo mi to výpovědi současných obětí únosu do UFO. Neznámé bytosti se do nich vpíjely očima, jako by je chtěly zhypnotizovat a vnutit jim svou vůli. Potvrzuje to i případ Karen Morganové.

„Když jsem se zadívala do těch očí, byla jsem ztracená. Jako by mě nějak očarovaly. Nemohla jsem odvrátit pohled. Úplně jsem ztratila schopnost se bránit a věděla, že udělám, co se po mně chce.“ Popisovala, jakým způsobem byla přinucena nastoupit do UFO.

A ještě jedna podivuhodná shoda se nedá přehlédnout. Cílem naprosté většiny únosů do UFO, zaznamenaných ve světě od dávné minulosti až po dnešní dny, je nejen jakýsi lékařský výzkum, ale především křížení vesmírných cizinců s pozemšťany. Jsou tedy mimozemšťané mimořádně odporní zvrhlíci, kteří pořádají meziplanetární lety jen za účelem sexuální turistiky?

Staří Řekové pozorovali nad i pod mořskou hladinou podivné objekty, jejichž původ si nedokázali vysvětlit, a tak je považovali za vozy boha Poseidóna.

O samotný sex jim asi nejde. Důležitý je výsledek, tedy oplodnění dcer lidských. Aby se k nim dostali, dovedou změnit svou podobu, překonat jakoukoli překážku, a dokonce procházet zdi.

Zeus byl v tomto ohledu mistr nad mistry. Aby získal spartskou královnu Lédu, proměnil se v nádhernou sněhobílou labuť. Předstíral, že ho pronásleduje vyděšený orel, a vletěl Lédě přímo do náruče, aby ho ochránila. Léda pak snesla dvě vejce, ze kterých se narodila mimo jiné krásná Helena, kvůli které vznikla trojská válka, a Dioskúrové Kastor a Polydeukés.

Král Akrisios zavřel svou dceru Danaé do podzemní bronzové komnaty, protože věštba varovala, že ho zabije jeho vlastní vnuk. Pro Dia kovové stěny nebyly překážkou. Proměnil se v tekuté zlato a jako zlatý déšť pronikl otvory ve střeše do klína spící Danaé a oplodnil ji. Z tohoto spojení se narodil slavný hrdina Perseus, přemožitel Medúzy.

Alkména byla věrná manželka thébského vojevůdce Amfitryóna. Zeus využil situace, kdy byl její muž ve válce, vzal na sebe jeho přesnou podobu a vrátil se domů jako vítěz. Aby si noc s Alkménou prodloužil, přikázal

bohu slunce Héliovi, aby tři dny nevyjížděl se svým vozem. Z tohoto splynutí se narodil největší řecký hrdina Héraklés.

A ve výčtu Diových neuvěřitelných sexuálních eskapád bychom mohli dlouho pokračovat. Stejně jako současní mimozemští únosci do UFO měl tento nebešťan z řeckých mýtů nezměrnou touhu rozsévače.

Carl Gustav Jung se zřejmě nemýlil, když řekl: „Bohové neodešli, jen změnili jména a podobu“.

PRVNÍ OBRANNÝ ROBOT

„Případ únosu Europy létajícím stříbrným býkem není v řecké mytologii ojedinelý. Bohyně oblaků Nefelé, manželka thessálského krále Athama, poslala velkého létajícího berana se zlatým rounem, aby zachránila svá dvojčata, Frixu a Hellu, před jejich vražednou nevlastní matkou Ino. Létající zvíře přepravovalo děti přes Egejské moře do bezpečí – Frixos jel vpředu a Hella seděla za ním – když Hella ztratila rovnováhu a spadla. Utopila se v úzkém vodním pruhu, který odděluje kontinenty Evropu a Asii, od té doby nazývaném Helle-spont (dnešní Dardanely). Létající zvíře urazilo vzdálenost asi 1 840 km, dokud bezpečně nedosáhlo břehů starověké Kolchidy ve východní oblasti Černého moře (dnešní západní Gruzie).“ Pokračuje ve své studii řecká vědkyně Lilian Tsappa a ptá se, zda jedno nebo obě z těchto mytických létajících zvířat nemohla být dálkově řízeným nebo autonomním létajícím plavidlem?

Domněnku, že už na samém úsvitu svých dějin se Řekové setkávali s udivujícími výtvary vyspělé mimozemské techniky, potvrzuje hned několik podezřelých legend. Jedna z nich vypráví o obrovském muži jménem Talós. Na Krétu ho přivedl právě Zeus, aby ochránil Evropu a její děti před útočníky.

Talós, jehož jméno vzniklo ze dvou řeckých slov a dalo by se přeložit jako sám o sobě jednající nebo zkráceně prostě automat, nebyl z masa a kostí. Z bronzu ho vykoval Diův syn Héfaiostos, bůh ohně a metalurgie. Ano, právě ten, o kterém Homér v Iliadě píše, že sestrojil zlaté robotické služebnice, které měly vlastní inteligenci a hlas. Vyrobil také samohybné trojnožky na kolečkách, které samy přijížděly na hostiny bohů a zase odjížděly. Na svých výtvorech pracoval především v podzemních dílnách, které se obvykle nacházely v blízkosti činných sopek. Využíval jejich tepelnou energii?

Talós byl vysoký třicet metrů a třikrát denně oběhl celý ostrov s pobřežím dlouhým přes tisíc kilometrů. Lodě nežádoucích cizinců zaháněl

Byl bronzový obr Talós prvním robotem na světě?

kameny, které uměl házet do velké dálky. Když někdo přece vystoupil na břeh, vyčkal, až si rozdělá oheň, pak do něj skočil, rozpálil se doběla a smrtonosným objetím ho zahubil. Podle jiné verze plameny vycházely přímo z jeho útroby. Krev měl prý z olova, a aby mu nevytekla, měl žílu uzavřenou nezníčitelným měděným hřebem. Ten se mu nakonec stal osudným. Když se Talós snažil zabránit přistání argonautů, zakopl o skálu, hřeb si vyrazil a vykrvácel. Na zemi zůstalo ležet bezvládné tělo.

Talós měl stálé sídlo ve Faistu. Pokud nebyl na stráží celé hodiny, stál nehybně ve strnulé poloze stejně jako náš golem, když měl vyňatý šém.

Byl Talós pouhým výtvozem starověké fantazie, nebo pokročilým robotickým zařízením, jehož majitel, svrchovaná bytost jménem Zeus, měl přístup k technickým vynálezům o tisíciletí dříve, než zdomácněly na naší planetě? Stejnou otázku si musíme položit i v dalším případě.

V bažinách kolem jezera Stymfalos v Arkádii na Peloponésu řádili podivní ptáci. Měli křídla s ostrými mosaznými pery, která dokázala za letu střílet jako šípy. Jejich zobáky a pařáty byly z pevné mosazi či bronzu,

Byli stymfalští ptáci vybájenými tvory, nebo uměle sestrojenými válečnými stroji?

takže snadno prorazily brnění nepřítele. Úrodu a okolí pustošili svým extrémně jedovatým trusem. Tento popis spíše než živočichům odpovídá kovovým bojovým dronům, jaké známe ze současných válek. Dovedli zasáhnout cíl střelou (perem) z dálky, zabít sebevražedným náletem a krajinu ničit zplodinami ze svých pohonů. Asi nás nepřekvapí, že pocházeli z dílen boha války Arése, dalšího z Diových synů.

MONSTRA A PŘÍŠERY

V řeckých bájích a pověstech velmi často sehrávají důležitou roli kříženci lidí a zvířat a další vskutku podivné bytosti. Byla to čirá fantazie antických autorů, nebo zkreslený odraz nějaké jen těžce vysvětlitelné reality?

Za nestrašnější nestvůry v řecké mytologii byli považováni Echidna a Tyfón. Oba gigantičtí tvorové v sobě spojovali lidské i zvířecí prvky. A byli tak děsiví, že z nich měli strach i samotní olympští bohové.

Největší netvor všech dob Tyfón svou hlavou narážel do hvězd. Když rozpažil ruce, dosáhl od dalekého Západu až na Dálný východ. Místo lidských prstů měl na ruku sto hadích hlav, které neustále syčely, řvaly jako lvi či býci nebo štěkaly jako psi. Z jejich očí šlehal spalující oheň. Od pasu dolů neměl nohy, ale složitou propletenou síť obřích zmijí, které se svíjely, syčely a dosahovaly až k jeho hlavě. Celé jeho tělo bylo pokryté perím nebo křídly, která dokázala zastínit slunce. Vlasy a vousy měl špinavé, zacuchané a létaly z nich jiskry.

